

GLORIE PATRIEI LIBERE, POPORULUI

SCÎNTEIA POPORULUI

COTIDIAN POLITIC ȘI SOCIAL

Anul I Nr. 1

Sîmbătă 23 decembrie 1989

4 PAGINI — 50 BANI

TRĂIASCĂ LIBERTATEA, TRĂIASCĂ RĂSPUNDEREA!

S-a încheiat una din cele mai oribile dictaturi din istoria poporului român. Sub presiunea poporului, dictatorul a fugit în mod laș din fața judecării. Pentru principiile pe care le afirma, era de datoria lui să rămînă în fața poporului. Nu a făcut-o. Fuga rușinoasă: aceasta a fost adevărata tinută politică, aceasta a fost „puterea”, „principialitatea” atît de des predicată cu limba lui agmat în fața membrilor de partid și a poporului. Nimic nu mai trebuie demonstrat. O analiză obiectivă, cinstită, a gravelor daune aduse de cultul personalității lui și al familiei lui asupra economiei românești, asupra vieții politice și sociale, a îngenucherii spiritului de inițiativă al oamenilor, a spiritului de creație în știință și cultură va fi făcută cu calm, dar cu severitate. Poporul român nu este un popor răzător. Nu va cere sînge pentru sînge. Invățăm după amăr de ani sau reinvățăm ce înseamnă democrația și libertatea. Flacăra lor s-a păstrat, de fapt, mereu în inima poporului, a moenit acolo, în suferințele celor mulți și buni.

Milioane de oameni au ieșit în aceste zile, în aceste ultime zile, în stradă cu sîncera, cu sînta dorință ca starea precară a economiei, falsul democratism să fie dat în vileag. Au demonstrat în mod pașnic. Au cerut plecarea dictatorului, au cerut schimbări care să permită afirmarea capacității de creație a poporului nostru în economie, în tehnică, în știință, în cultură, au cerut condiții pentru demnitate umană. Li s-a răspuns cu gloante. Au căzut jertfe, au fost traumatizați milioane de oameni. Ideile nu pot fi însă cîlcîte de senilele tancurilor. Nici un glonț nu poate pătrunde prin miezul ideii. Analiza obiectivă a acestei perioade, numită cu nerușinare „Epoca de aur”, pe care presa, radioteleviziunea au fost fortate să o propage, să o susțină, împotriva voinței, conștiinței și convingerilor suferințelor ale ziaristilor români, trebuie numită de acum o epocă a rușinii!

Analiza obiectivă a stărilor de lucruri din economie și viața social-politică a țării va stabili răspunderea celor ce au instituit, oficial minciuna, dezinformarea opiniei publice, a celor ce l-au lipsit pe cetățean de dreptul de a fi informat, a celor care au mistificat datele economice, creînd false iluzii cu privire la dezvoltarea industriei, și deosebi a agriculturii, ca și a altor sectoare.

Este adevărat, în anii construcției socialiste s-au obținut mari și importante rezultate în dezvoltarea industriei, în modernizarea altor sectoare ale economiei; nu datorită însă culturii personalității lui Ceaușescu, care a sufocat orice inițiativă rațională, care a pus la index economiștii de valoare, tehnicienii de valoare, intelectuali de valoare. Prețul plătit pentru ceea ce s-a obținut este mult prea mare. Oricum, să ne mindim, țară, cetățeni ai României, cu ceea ce ați realizat prin bratele, prin mintea voastră, pentru marile uzine și combine, pentru orașele modernizate, care se datorează numai și numai vouă, celor care ați plătit din plin, prin muncă, prin sacrificii, înfăptuirea acestor mari opere. Spiritul aventurier, politica aventuristă dictată de ambiții personale și ingustime de vederi au adus mari și profunde suferințe poporului. O gravă răspundere revine — pentru tot ceea ce a însemnat daune aduse poporului român — Elenei Ceaușescu, intitulată fără bun simț elementar, fără rușine, savant de renume mondial, o născută intelectuală, o femeie-geniu al răului, care, în calitate ei de prim-fetnic al dictatorului, a îngenucheat spiritele creatoare din știință, a pus la index savanții de cîrta valoare națională și internațională. A avut, pe plan general uman, o contribuție funestă la starea de oprire a poporului. Dar toate acestea vor fi analizate cu calm, cu obiectivitate, într-un spirit de desăvîrșită cinste, caracteristică poporului român și aduse la lumină în fața întregului popor.

Noi, românii, nu copiem ceea ce neapărat au făcut unii sau alții dintre vecinii noștri, mai de aproape sau mai de departe. Marile demonstrații din aceste zile au avut ca izvoare depărtarea dictatorului Ceaușescu, libertate, democrație și s-au pronunțat ferm pentru socialism, pentru principiile socialiste cinstite, curate, pentru proprietatea poporului, pentru normele de etică și echitate reale, neîntinse de spiritul aventurier și de demagogia politică a lui Ceaușescu, precum și a celor care i-au fost aliați ani sfetnici. Nimeni n-a strigat jos socialismul, ci jos dictatura lui Ceaușescu. Primele momente ale victoriei au fost marcate în mod normal de o stare de emoție puternică. La radio, pe micul ecran s-au rostit opinii, scurte cuvîntări, desigur incomplete în conținutul lor, poate insuficient de clare în ceea ce privește viitorul patriei, al economiei, al științei, al culturii, al vieții politice și sociale, opinii patriotice viu marcate de marea emoție. Ce facem, încotro ne îndreptăm? Este în primul rînd nevoie, așa cum au spus mulți dintre cei ce s-au pronunțat în aceste zile, de o clarificare a programului politic, social și economic. Iar aceasta se poate face, în condițiile pluralismului de opinii, așa cum s-a subliniat, numai și numai într-o stare de profundă disciplină și organizare socială, grație modului în care fiecare om al acestei țări își va face datoria la locul lui de muncă și, în același timp, datorită lui politice și sociale, numai și numai în condițiile în care nu se vor permite, în nici o formă, manifestările care ar leza buna desfășurare a vieții, care ar viza distrugerea bunurilor societății, a bunurilor personale ale cetățenilor, așa cum, din păcate, s-a întâmplat uneori în cursul recentelor manifestații. Apelul celor care s-au pronunțat, la radioteleviziune sau prin alte

Anghel PARASCIV

(Continuare în pag. a II-a)

COMUNICATUL CĂTRE ȚARĂ AL CONSILIULUI FRONTULUI SALVĂRII NAȚIONALE

Cetățeni și cetățene,

Trăim un moment istoric. Clauș Ceaușescu, care a dus țara la dezastru, a fost eliminat de la putere. Cu toții știm și recunoaștem că victoria de care se bucură întreaga țară este rodul spiritului de sacrificiu al maselor populare de toate naționalitățile, și, în primul rînd, al admirabilului nostru tineret, care ne-a restituit, cu prețul singelui, sentimentul demnității naționale. Un merit deosebit îl au cei care ani de zile și-au pus în pericol și viața, protestînd împotriva tiraniei.

Se deschide o pagină nouă în viața politică și economică a României.

În acest moment de răscruce am hotărît să ne constituim în Frontul Salvării Naționale, care se sprijină pe armata română și care grupează toate forțele sănatoase ale țării, fără deosebire de naționalitate, toate organizațiile și grupările care s-au ridicat cu curaj în apărarea libertății și demnității în anii tiraniei totalitare.

Scopul Frontului Salvării Naționale este instaurarea democrației, libertății și demnității poporului român.

Din acest moment, se dizolvă toate structurile de putere ale clauș Ceaușescu. Guvernul se demite, Consiliul de Stat și instituțiile sale își încetează activitatea. Întreaga putere în stat este preluată de Consiliul Frontului Salvării Naționale. Lui i se vor subordona Consiliul Militar Superior, care coordonează întreaga activitate a armatei și a unităților Ministerului de Interne. Toate ministerele și organele centrale în actuala lor structură își vor continua activitatea normală, subordonându-se Frontului Salvării Naționale, pentru a asigura desfășurarea normală a întregii vieți economice și sociale.

În teritoriul se vor constitui consilii județene, municipale, orașenești și comunale ale Frontului Salvării Naționale ca organe ale puterii locale.

Millia este chemată ca, împreună cu comitetele cetățenești, să asigure ordinea publică.

Aceste organe vor lua toate măsurile necesare pentru asigurarea aprovizionării populației cu alimente, cu energie electrică, cu căldură și apă, pentru asigurarea transportului, a asistenței medicale și a întregii rețele comerciale.

Ca program, Frontul propune următoarele:

1. Abandonarea rolului conducător al unui singur partid și statornicirea unui sistem democratic pluralist de guvernămînt.

2. Organizarea de alegeri libere în cursul lunii aprilie.

3. Separarea puterilor legislative, executive și judecătorești în stat și alegerea tuturor conducătorilor politici pentru unul sau, cel mult, două mandate. Nimeni nu mai poate preinde puterea pe viață.

Consiliul Frontului Salvării Naționale propune ca țara să se numească în viitor România.

Un comitet de redactare a noii Constituții va începe să funcționeze imediat.

4. Restructurarea întregii economii naționale pe baza criteriilor rentabilității și eficienței. Eliminarea metodelor administrativ-birocratice de conducere economică centralizată și promovarea liberei inițiative și a competenței în conducerea tuturor sectoarelor economice.

5. Restructurarea agriculturii și sprijinirea micii producții țărănești. Oprirea distrugerii satelor.

6. Reorganizarea învățămîntului românesc potrivit cerințelor contemporane. Reașezarea structurilor învățămîntului pe baze democratice și umaniste. Eliminarea dogmelor ideologice, care au provocat atîtea daune poporului român, și promovarea adevăratelor valori ale umanității. Eliminarea minciunii și a imposturii și statuarea unor criterii de competență și justiție în toate domeniile de activitate.

Așezarea pe baze noi a dezvoltării culturii naționale.

7. Respectarea drepturilor și libertăților minorităților naționale și asigurarea depinei lor egalității în drepturi cu românii.

8. Organizarea întregului comerț al țării pornind de la cerințele satisfacerii cu prioritate a tuturor nevoilor cotidiene ale populației României. În acest scop, vom pune capăt exportului de produse agro-alimentare, vom reduce exportul de produse petroliere, acordînd prioritate satisfacerii nevoilor de căldură și lumină ale oamenilor.

9. Întreaga politică externă a țării să servească promovării bunei vecinătăți, prieteniei și păcii în lume, integrîndu-se în procesul de construire a unei Europe unite, cașă comună a tuturor popoarelor continentului. Vom respecta angajamentele internaționale ale României, și, în primul rînd, cele pri-

vitoare la Tratatul de la Varșovia.

10. Promovarea unei politici interne și externe subordonate nevoilor și intereselor dezvoltării ființei umane, respectului deplin al drepturilor și libertăților omului, inclusiv al dreptului de deplasare liberă.

Constituindu-ne în acest front, sintem ferm hotărîți să facem tot ce depinde de noi pentru a reinstaura societatea civilă în România, garantînd triumful democrației, libertății și demnității tuturor locuitorilor țării.

În mod provizoriu, în componența Consiliului intră următorii: Doina Cornea, Ana Blandiana, Mircea Dinescu, Laszlo Tokes, Dumitru Mazilu, Dan Deșliu, General Stefan Guse, general Victor Stănculescu, Aurel-Dragoș Munteanu, Corneliu Mănescu, Alexandru Birlădeanu, Silviu Brucan, Petre Roman, Ion Caramitru, Sergiu Nicolaescu, Mihai Montanu, Mihail Ispas, Gelu Voican Voiculescu, Dan Marjan, căpitan Lupoiu Mihail, general Volnea, căpitan, de rangul I Dumitrescu Emil, Neacșa Vasile, Ciontu Cristina, Bacu Marian, Bogdan Teodoroiu, Eugenia Iorga, Negrișu Paul, Manole George, Vladimir Ionescu, Adrian Sîrbu, Cirjan Constantin, Domokos Geza, Magdalena Ionescu, Marian Mierla, Constantin Ivanovici, Ovidiu Vlad, Bucurescu Valeriu, Ion Iliescu.

Dînd citire la posturile de radio și televiziune acestui comunicat, Ion Iliescu a precizat: Deocamdată, este o structură provizorie, gîndită într-un mod foarte operativ. Lista rămîne deschisă. Nu aceasta va fi componența completă a Consiliului. Am menționat doar cîteva nume de oameni care sînt legate de transformările pe care le cunoaște țara, oameni care au demonstrat spirit de sacrificiu în anii tiraniei, tineri care în aceste zile au fost bariere, care și-au pus viața în pericol, reprezentanți ai muncitorilor, ai studenților, ai intelectualității, ai armatei, acele forțe care au fost active, prezente în procesul de instaurare a noului regim al patriei. Lista rămîne deschisă. Pentru a putea completa componența Consiliului, așteptăm propuneri din partea tuturor categoriilor și forțelor sociale care au luptat și au învins.

Acest comunicat este o primă formă de platformă-program a noului organism al puterii de stat din România. Am primit mîndatul de a vi-l prezenta.

Recunoștință fierbinte armatei române

„22 decembrie 1989 — zi istorică! Ora 13 — oră istorică! Țara întreagă ascultă cu sufletul la gură primul comunicat al postului de radio național liber: „Victoria este a poporului, armata este cu noi!”

Așa a început ceasul libertății pentru care poporul român a suferit timp de o epocă de tristă amintire, așa a început și ceasul libertății noastre de a scrie deschis, fără frică de urmări, adevărul și numai adevărul.

Armata română — sufletul din sufletul neamului românesc, trup din trupul țării — a slujit dintotdeauna, în orice împrejurare, țelul suprem al poporului, libertatea de gîndire și acțiune a acestuia, a apărut cu jertfa supremă, din generație în generație de eroi, ființa noastră națională, asigurînd independența și integritatea patriei.

Și în aceste zile grele, cînd o mină de iresponsabili aparținînd elicii care ne dusesse la cataclism a ordonat să se tragă în frății, părinții și copiii noștri, armata română, adevărata armată de români, și-a dovedit pînă la urmă credința sfîntă în popor, și-a dat seama că adevărata dușmană ai săi erau nu în fața trupelor, ci în spatele lor. Retrăgîndu-se din pozițiile comandate, generali, ofițeri superiori, soldații au dovedit, chiar cu sacrificii, că sînt fii ai acestui popor, un popor de patrioți, hotărîți să-și făurească în pace o viață cu adevărat liberă și demnă.

Ziua de azi va rămîne inscripționată cu litere de purpură în istoria poporului nostru și a armatei noastre populare. Scenele în care pe tancuri trimise să distrugă au apărut florile frăției și steagurile tricolore, cînd tinerii în haine militare se îmbră-

Foto: S. Cristian

țiau cu tinerii care trebuiau să fie ținte vii s-au constituit în momente de cea mai înaltă încălcare emoțională posibilă. Cu toții am avut, atunci, înălțatul sentiment că armata română și-a înțeles adevărata ei misiune — de scut al poporului, și nu de ucigaș a propriului popor.

La ora cînd scriam aceste rînduri, am consemnat — prin intermediul radioului — apelul fierbinte al unei voci autorizate.

Vocea lui Ion Iliescu asigura întreaga națiune că armata se află alături de popor și chema unitățile de securitate să se trezească măcar în această ultimă clipă, trecînd și ele cu adevărat în slujba poporului.

Da, sintem cu adevărat liberi! Entuziasmul maselor, de înțelepciune și rațiune. O datorie de cea mai înaltă esență patriotică cere în acest moment întregii populații descătușate să sprijine la rîndul său armata — pentru ca aceasta să-și poată îndeplini cu credință și abnegație misiunea de viață și de moarte de a apăra integritatea și suveranitatea patriei noastre cu adevărat liberă!

Gh. MITROI
A. PAPADIUC

VICTORIA ADEVĂRULUI

Începînd din această clipă de înălțătoare bucurie a libertății, instaurată o dată cu înlăturarea de la putere a dictatorului, ne adresăm poporului cu o solemnă asigurare că „Scînteia poporului” va fi un ziar al poporului, al adevărului integru, al adevărului pe care cu amărăciune și, nu de puține ori, cu lăuntrică indignare nu l-a putut rosti.

Nimic mai trist, nimic mai dureros pentru om decît să nu poată rosti adevărul!

Sintem decisi, noi, toți redactorii acestui ziar, să slujim pînă la capăt, cu sufletul de român, cu talentul, cu întreaga noastră capacitate profesională, interesele restabilirii dreptății în România, interesele sfînte ale națiunii noastre, să luptăm cu mijloacele publicisticii pentru ștergerea

grelelor consecințe ale politicii dictatoriale personale, ale minciunii instituționalizate, ale corupției, ale diletanțismului politic prin care poporul s-a văzut silit, sub nevăzute, dar cumplite amenințări, să trăiască umilinta de a aplauda ceea ce era de huiduit, de a îndura privațiuni, de a nu-și putea exprima voința și opinia, de a-i fi siluită conștiința, cultura, spiritualitatea.

Vom scrie cu patos, cu patriotică și omenească răspundere, făcîndu-ne ecoul larg și real al maselor pentru considerabilul efort ce ni se cere acum nouă, cetățenilor României, pentru a ne așeza pe

adevăratul drum al libertății, al respectului pentru om și adevăr.

Coloanele ziarului nostru vă aparțin, stimați cititori, iubii și demni cetățeni ai României. Adresați-vă lor cu tot ceea ce poate contribui la reinstaurarea climatului dreptății și demnității naționale.

Începem cu un fierbinte îndemn la acțiuni mature și responsabile, la ordine și respect al valorilor, la înțelepciune, împotriva violențelor și actelor gratuite, împotriva provocărilor și a încercărilor de a denatura sensul actualiei mari revoluții populare spre scopuri străine națiunii.

MINIA ȘI-A FĂCUT DATORIA, DREPTATEA A FOST CUCERITĂ CU SINGE, ACUM ESTE RÎNDUL RAȚIUNII, CALMULUI, ÎNȚELEPCIUNII!

Mihai CARANFIL

ASEARĂ, ÎN PIAȚA PALATULUI

Glasul conștiinței, al rațiunii

„Strigăte puternice, apeluri repetate în Piața Palatului: „Opriti focul!”, „Opriti focul!”, „Nu mai trageți!”, „Nu mai trageți!”, „Armate e cu noi!”.

Cînd marea bucurie a libertății poporului se revărsa pe toate străzile Capitalei, adunîndu-se în șuvoale nestăvilit în marea Piață a Palatului, de undeva, dintr-un colț, ca din biroul unei fiare hăituite, au țîșnit diarele de foc ale gloanțelor ucigăse. Ultima bandă de teroristi și trădători de țară — adevărații criminali ai acestor zile, cei care au înroșit în noaptea de 21 spre 22 decembrie caldarimul străzilor cu sînge omeneșc, sînge tînar, nevinovat. Bariadați în pro-

pria lor spaimă care l-au cuprins la tunetul minii necrutătoare a poporului, ei și-au trimis limbile de foc ale agoniei lor iremediabile, sîstînd cerul abia însemnat al libertății noastre.

Apelurile armatei noastre la încetarea focului, a violenței reprezentînd expresia înaltei conștiințe patriotice a ceasului de față: a-veam de apărut bunuri de neprețuit, avem de apărut linistea muncii noastre, și în primul rînd avem de apărut viața oamenilor care au făcut și fac totul pentru țară, pentru ființa ei de azi și de mîine.

În timp ce în Piața Palatului, vieți tîne de soldați înfruntau

gloantele vrămașe, am văzut pe ecranele televizorului o „mașină infernală” descoperită la una din intrările Televiziunii, pusă în scopul de a provoca panica și dezordinea, de a împiedica desfășurarea acțiunii revoluționare de instaurare a noului ordin social pe care poporul român dorește să o întreprindă. Evenimentele istorice pe care le trăim arată că nu există „mașină infernală” în stare să întoarcă sau să împiedice mersul implacabil al voinței poporului.

În Piața răsunau apelurile la încetarea focului și violenței: apelul poporului însuși, glasul conștiinței, al rațiunii lui.

REVOLUȚIA POPULARĂ A ÎNVINS! ACUM E NEVOIE DE RAȚIUNE, CALM ȘI VIGILENȚĂ ÎN APĂRAREA LIBERTĂȚII ȘI VALORILOR NAȚIONALE!